

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

22 januari 2009

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ONDERWIJS, VORMING, WETENSCHAP EN INNOVATIE

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de organisatie van levensbeschouwelijke vakken

1

Vraag om uitleg van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het aantrekken van mensen uit het bedrijfsleven en de industrie en hun aanstelling in het lerarenambt

2

Waarnemend voorzitter: de heer Dirk De Cock

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de organisatie van levensbeschouwelijke vakken

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik was al lang van plan om deze vraag te stellen. Ook naar aanleiding van het begin van dit schooljaar heb ik opgevangen dat er in een aantal scholengemeenschappen, ook bij ons, problemen waren met betrekking tot de organisatie van levensbeschouwelijke vakken.

We weten allemaal dat de levensbeschouwelijke vakken die onderricht moeten worden, zowel binnen de gemeenschaps- als de gesubsidieerde scholen om de vrije keuze tussen de erkende godsdiensten en de niet-confessionele zedenleer te garanderen, geregeld worden per omzendbrief.

Mijnheer de minister, er is blijkbaar een probleem. De ouders of degenen die het ouderlijk gezag uitoefenen (in samenspraak met de leerling als die ouder is dan twaalf jaar) kunnen hun keuze kenbaar maken tot acht dagen na 1 september. Als mensen wachten tot na 1 september met die keuze zijn de scholen al vaak georganiseerd. Voor de levensbeschouwelijke vakken die niet op een grote vraag kunnen bogen, zorgt de keuze van een leerling er vaak voor dat heel wat extra uren in een school terechtkomen, de school voor leermeesters moet zorgen en moet schuiven met de lessenroosters.

Mijnheer de minister, hebt u er vanuit het departement zicht op of er wel degelijk een probleem is? Indien ja, is het niet mogelijk om de keuze te laten maken voor 1 september?

Ik kan me moeilijk voorstellen dat men voor die keuze zoveel tijd nodig heeft. De keuze voor levensbeschouwelijke vakken – en ik ga daar niet licht overheen – is een dermate gefundeerde keuze, dat men niet moet wachten tot het schooljaar is gestart vooraleer men kan zeggen wat men kiest. Ik denk dat dat praktisch zou zijn voor het organiseren van de lessenroosters.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, vooraleer de vragen te beantwoorden, is het aangewezen de concrete reglementaire modaliteiten te schetsen die

een school moeten toelaten om tijdig de levensbeschouwelijke vakken te organiseren.

De organisatie van de levensbeschouwelijke vakken is rechtstreeks verbonden met de globale schoolorganisatie. Concreet betekent dit dat voor het vaststellen van het aantal ambten dezelfde tellingsdatum wordt gehanteerd, namelijk 1 februari van het voorafgaande schooljaar, uitgezonderd de enkele gevallen waar die tellingsdatum tijdens het lopende schooljaar wordt geplaatst, bijvoorbeeld bij structuurwijziging van scholen.

Het vaststellen van het aantal ambten voor levensbeschouwelijke vakken hangt uiteraard ook af van de gemaakte keuzes. De regelgeving bepaalt uitdrukkelijk dat ouders of meerderjarige leerlingen hun keuze moeten maken binnen de acht kalenderdagen, te rekenen vanaf de dag van inschrijving in de school of vanaf de eerste schooldag van september. Verder geldt ook dat de gemaakte keuze in beginsel behouden blijft voor de hele duur van de studies in de school. Op de eerste schooldag van september volgen de leerlingen de keuze van vorig schooljaar, tenzij ze hun keuze wijzigen.

Mijnheer Van Dijck, tegenover deze concrete voorschriften plaatst u de praktijk. U stelt dat deze voorschriften tot problemen leiden omwille van het laattijdig vaststellen van wijzigingen in het keuzegedrag en omwille van het relatief laat, acht kalenderdagen na de eerste schooldag, definitief kunnen afsluiten van de keuzeprocedure.

Het is mij bekend dat er problemen zijn met betrekking tot de organisatie van de levensbeschouwelijke vakken. Er zijn mij geen problemen bekend die te verklaren vallen door deze vooropgestelde timing. De meeste problemen die ons gesignaleerd worden, hebben veeleer te maken met het overschrijden van deze acht dagen. En de verklaring daarvoor is tweërlei. In een toenemend aantal gevallen worden directies geconfronteerd met ouders die onderling niet tot overeenstemming komen. Het gaat dan quasi altijd over ouders die gescheiden zijn of die in een echtscheidingsprocedure verwickeld zijn. Omwille van de onderlinge onenigheid leveren ze niet tijdig het keuzeformulier in, waardoor de directie er terecht van uitgaat dat de keuze van voorgaand schooljaar gehandhaafd blijft. Nadat de datum is verstreken, ontvangt de school dan wel een nieuw keuzevoorstel. Door onderling beraad en zeer veel goodwill van de betrokken leerkrachten en de betrokken levensbeschouwelijke inspectie is men er tot op heden altijd in geslaagd deze laattijdige keuzes toch te respecteren.

Een delicaat probleem betreft het ontbreken van voldoende gekwalificeerd personeel voor de levensbe-

schouwelijke cursussen. Vooral met betrekking tot de islamitische godsdienst heeft dit probleem zich dit schooljaar voorgedaan. De Executieve van de Moslims van België werd toen onmiddellijk van het probleem op de hoogte gesteld. Een initiatief van deze executieve, namelijk bijkomende selectieproeven voor kandidaat-leerkrachten islamitische godsdienst, heeft er toen toe bijgedragen dat nog in de loop van de maand oktober aanvullende aanstellingen konden gebeuren. We kunnen niet loochenen dat dit organisatorische gevolgen had. Het alternatief, niet ingrijpen, was evenwel ook een organisatorisch knelpunt voor de school, aangezien ze met een aantal leerlingen geconfronteerd werd die zij diende op te vangen.

Uit mijn antwoord is gebleken dat de meeste keuzes bekend zijn voor de start van het schooljaar, en het is daarvoor mogelijk om een realistische planning te maken. Voor zover de keuzes niet bekend zijn bij het begin van het schooljaar, kunnen de meeste organisatorische problemen niet verklaard worden door de limietdatum voor de keuze. Een aanpassing van deze limietdatum zal dan ook geen oplossing bieden voor de organisatieproblemen met betrekking tot de levensbeschouwelijke vakken.

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Ik dank de minister voor het antwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het aantrekken van mensen uit het bedrijfsleven en de industrie en hun aanstelling in het lerarenambt

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in het onderwijsdebat van de voorbije jaren wordt in toenemende mate het belang benadrukt dat afstuderende jongeren niet onbeslagen op het ijs mogen komen. De opleidingen moeten voldoende praktisch zijn en het onderwijs moet aldus voldoende inspelen op de noden van het bedrijfsleven.

Geheel nieuw is deze discussie allerm minst, want onder meer in het kader van Accent op Talent bracht de Koning Boudewijnstichting reeds praktijkmensen uit bedrijven en scholen samen om oplossingen te zoeken en voorstellen te doen voor een betere samenwerking tussen het onderwijs en de bedrijfs wereld. Via allerhande initiatieven zoals de uitbouw van regionale technologische centra (RTC's) en

stages voor leerkrachten, die vanuit een stimulerende aanpak via een incentive nu ook worden beloond indien ze tijdens de vakantieperiodes ten minste vijf opeenvolgende dagen een dergelijke stage volgen, tracht men onder meer de leerkrachten voldoende voeling te laten houden met deze noden en verzuchtingen.

Er wordt ook voor gepleit om professionals de kans te bieden hun knowhow ter beschikking te laten stellen van het onderwijs. Zij die dat wensen, moeten hun bestaande job kunnen combineren met een baan in het onderwijs of volwaardig kunnen kiezen voor het lesgeven.

Uit het meest recente arbeidsmarktrapport blijkt dat er tussen 2007 en 2010 een tekort aan leraren op de arbeidsmarkt zal zijn. De vergrijzing van het huidige lerarenkorps is daar in de eerste plaats de oorzaak van. Vooral in het kleuteronderwijs en het secundair onderwijs zal het tekort zich laten voelen. In 2010 zal het tekort zelfs opgelopen zijn tot 316 leraren in het secundair onderwijs. In het secundair onderwijs komen er dus de volgende jaren 8438 vacatures bij, vooral door leraren die op pensioen gaan. Het aanbod loopt ongeveer gelijk met naar schatting 8381 nieuwe leraren. Samen met de 259 niet-ingevulde plaatsen in de databank van de VDAB komt dit op een nieuw tekort van 316 leraren.

Reeds naar aanleiding van het verschijnen van dit rapport kondigde u aan, mijnheer de minister, dat u overleg zou plegen met de vakbonden en de vertegenwoordigers van de inrichtende machten over de aanpak van het lerarentekort. Zowel kortetermijnoplossingen als meer structurele maatregelen zouden worden besproken, waarbij u in uw persbericht van 7 mei 2008 dienaangaande benadrukt dat: "de scholen in elk geval over voldoende en bekwame leraren moeten kunnen blijven beschikken". Graag had ik in dit licht de laatste stand van zaken van dit overleg vernomen, alsook welke concrete maatregelen worden genomen.

Het aantrekken van mensen die hun job in de industrie willen inruilen voor een baan in het onderwijs of die willen combineren met een lesopdracht, kan ook in deze problematiek een mogelijke optie zijn. Wordt dit opgevolgd zodat men nog tijdens deze legislatuur, gelet op het nakende einde ervan, een beeld heeft van de mate waarin gebruik wordt gemaakt van deze mogelijkheid? Welke concrete maatregelen worden er genomen om dit te stimuleren?

De bezoldiging blijft wellicht een van de belangrijkste knelpunten. Praktijkvoorbeelden tonen aan dat de regelgeving, bijvoorbeeld inzake de nuttige ervaring en de cumulatierегeling dienaangaande, door de betrokkenen vaak als te stringent wordt ervaren waardoor er heel wat valabele potentiële kandidaten effectief dreigen af te haken. Volgens de huidige regelgeving bestaat een bekwaamheidsbewijs uit een basisdiploma,

eventueel aangevuld met een bewijs van pedagogische bekwaamheid en/of nuttige ervaring. Dat is bepalend voor het onderwijsniveau waarin kan worden lesgegeven en voor welke vakken men mag onderwijzen.

Voor de nuttige ervaring komen onder meer de diensten in aanmerking die een personeelslid van Onderwijs als werknemer of als zelfstandige heeft uitgeoefend buiten het onderwijs. Nuttige ervaring is bijgevolg praktijkervaring in de specialiteit van het te onderwijzen vak. Dit is enkel mogelijk voor technische en praktische vakken of voor bepaalde kunstvakken. De voorwaarde is dat de gepresteerde diensten door het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming erkend zijn als nuttige ervaring. In het secundair onderwijs en het onderwijs voor sociale promotie kan bepaalde werkervaring immers meetellen als nuttige ervaring, zowel voor de bepaling van het bekwaamheidsbewijs als voor de berekening van de wedde, de geldelijke anciënniteit dus.

De omzendbrief van 17 oktober 1997 betreffende de erkenning van diensten als nuttige ervaring bevat evenwel een punt, namelijk punt 5, waarin bepaalde gevallen zijn opgenomen van diensten die niet in aanmerking komen voor een erkenning als nuttige ervaring. De vraag rijst dan ook of bepaalde van deze beperkingen, zoals bepaling 5.4 – diensten buiten het onderwijs die tegelijkertijd met prestaties in het onderwijs worden verstrekt indien deze prestaties in het onderwijs meer dan de helft bedragen van een ambt met volledige prestaties –, in het licht van het tewerkstellen van mensen uit het bedrijfsleven en de industrie wel voldoende flexibiliteit garanderen.

Het hierbij in de omzendbrief aangehaalde voorbeeld van iemand die twaalf op twintig uur in het onderwijs presteert als leraar en daarnaast nog als zelfstandige werkt gedurende twintig uren per week, en waarbij die diensten als zelfstandige niet in aanmerking komen als nuttige ervaring, wordt immers vaak op het nodige onbegrip onthaald. Op welke manier kan men bij de bepaling van het bekwaamheidsbewijs nuttige ervaring ook voor niet-technische vakken vastleggen? Is ook hier de vereiste flexibiliteit en breedte wel voorhanden?

Hetzelfde gevoel heerst inzake de cumulatierегeling, zoals vastgelegd in de gelijknamige omzendbrief van 25 oktober 2005. Een onderwijsopdracht kan gecombineerd worden met een activiteit als zelfstandige of als loontrekkende. Maar om als titularis van een hoofdamt bezoldigd te worden, mag het netto belastbare inkomen uit die andere activiteiten een bepaald grensbedrag niet bereiken of overschrijden.

Vanuit een economische logica, waarbij men het gevoel heeft dat men veeleer gestraft wordt voor zijn inzet en zijn werkbereidheid om meerdere jobs te combineren, wordt dat lang niet als rechtvaardig gepercipieerd, zeker als blijkt dat de regel niet geldt voor de hogescholen. De

vraag rijst ook hier of dit niet veeleer ontmoedigend en remmend werkt op het aantrekken van valabele krachten in het onderwijs. Daarom vragen wij u, mijnheer de minister, of u hier niet in een wijziging kunt voorzien.

Tot slot hadden wij graag vernomen welke rol de ervaringsbewijzen volgens u kunnen spelen bij het aantrekken van mensen uit het bedrijfsleven en de industrie en de aanstelling ervan in het lerarenambt.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik stimuleer elk initiatief dat de zij-instroom in het onderwijs kan verbeteren. Indien u al nieuws zou hebben, mijnheer de minister, ben ik daar zeer nieuwsgierig naar.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, collega's, na de publicatie van het arbeidsmarktrapport heeft er een overleg plaatsgehad met de representatieve verenigingen van inrichtende machten en de vakbonden. Daaruit resulteerden enkele concrete maatregelen.

Sinds 1 september 2008 is het mogelijk om kinderverzorgsters aan te stellen in de instaplestijden in het kleuteronderwijs. Op die manier kan het tekort aan kleuteronderwijzers al gedeeltelijk worden opgevangen. Daarnaast heb ik enkele bepalingen van het decreet van 8 juni 2000 houdende dringende maatregelen betreffende het lerarenambt, dat ook opgesteld was om het lerarentekort op te vangen, afgestemd op de huidige situatie op de arbeidsmarkt. Zo moesten de inrichtende machten of de directies tot voor kort het tekort aan gekwalificeerde personeelsleden bewijzen. Als dat bewijs niet werd geleverd, had het personeelslid dat belast werd met prestaties die als overwerk of als bijbetrekking worden beschouwd, geen recht op een bezoldiging voor deze prestaties. De te volgen procedure was echter niet enkel tijdrovend, maar soms ook onrealistisch.

Bovendien werd in het basisonderwijs de bezoldiging van de kleuteronderwijzers en de onderwijzers die cumuleren, verbeterd. Dat is vooral belangrijk als zij in de bres springen om vervanging van korte afwezigheden op zich te nemen.

Voor de aanstelling van een vervanger bij korte afwezigheden of als personeelsleden met bedrijfsstage gaan, kunnen scholen vanaf dit schooljaar overigens de vervangingseenheden aanwenden om een personeelslid aan te stellen gedurende een langere termijn. In het kader van het lerarentekort is dit een belangrijke mogelijkheid om personeelsleden voor bijvoorbeeld maximum een volledig schooljaar aan te stellen, wat het interessanter

maakt om personeelsleden te kunnen aantrekken. Het gaat dus om een soort beurtrol die men dan organiseert.

Daarnaast mogen we ook de maatregelen van cao VIII niet vergeten. Zo verhoogt de koopkracht van leerkrachten de komende jaren door onder meer het optrekken van het vakantiegeld tot 92 percent van het referentiemaandsalaris. Om de begeleiding van stagiairs, startende leerkrachten en leraren in opleiding verder uit te bouwen, werden de middelen voor het mentorschap verhoogd. En zeer belangrijk: ik heb diverse maatregelen genomen om de directeurs te waarderen in hun opdracht, om goede directeurs aan te trekken en het leiderschap van een school verder te professionaliseren. Dat moet uiteraard ook de leraren zelf ten goede komen.

Tot slot – maar dat moet nog verder worden besproken met de sociale partners – is het ook mijn bedoeling de leerkrachten in Brussel een financiële stimulans te geven.

Ik ben trouwens van plan het overleg over het arbeidsmarktrapport op zeer korte termijn verder te zetten, omdat ik tijdens deze regeerperiode nog graag enkele bijkomende maatregelen zou nemen, onder andere op het vlak van de cumulatieproblematiek. Ik kom daar dadelijk nog op terug.

Concreet cijfermateriaal over hoeveel mensen uit het bedrijfsleven hun job combineren met een job in het onderwijs, is er niet. We kunnen wel een indicatie geven van het aantal leerkrachten ouder dan 30 jaar dat met nul jaar anciënniteit in een organieke betrekking in het onderwijs staat. Van die leerkrachten kan verondersteld worden dat ze voordien misschien een andere werkervaring hebben opgedaan. Die informatie vindt u ook in het recentste arbeidsmarktrapport p. 35 en 85.

Ik heb tabelletjes bij met cijfers van het basisonderwijs en het secundair onderwijs. Ik zal u die beide tabellen bezorgen, collega's. U vindt ze overigens ook terug in het arbeidsmarktrapport.

Daarnaast is er een bevraging gebeurd naar het aantal personeelsleden in bijambt met een hoofdamt buiten onderwijs. Daaruit blijkt dat 422 personeelsleden een hoofdberoep hebben buiten onderwijs en daarnaast lesgeven. Die situatie doet zich vooral voor in het volwassenonderwijs, meer bepaald voor 390 van de 422 personeelsleden. Onze databanken kunnen geen onderscheid maken tussen een zelfstandige of een andere bezigheid.

Wat het toekennen van nuttige ervaring betreft, wil ik in de eerste plaats verwijzen naar het Koninklijk Besluit van 15 april 1958 houdende de bezoldigingsregeling van onder meer het onderwijspersoneel. Dit besluit, dat de geldelijke anciënniteit vastlegt, stelt dat, naast de onderwijstdiensten, ook de diensten in aanmerking kunnen worden genomen die het personeelslid in openbare

dienst als titularis van een bezoldigd ambt met volledige prestaties heeft verricht. Volgens de huidige regeling kunnen enkel leraren technische en praktische vakken en bepaalde leden van het bestuurspersoneel van het secundair onderwijs onder bepaalde voorwaarden nuttige ervaring voor de vaststelling van hun geldelijke anciënniteit laten meetellen.

Het opentrekken van de honorering van nuttige ervaring naar meer diensten en naar meer personeelscategorieën zou een groot bijkomend budget vergen. Indien we zeer selectief te werk zouden gaan en bijvoorbeeld enkel voor de onderwijsgerelateerde diensten zouden kiezen, zouden we dit budget misschien in de hand kunnen houden.

Het probleem is dat de selectie van bepaalde groepen zeer moeilijk is. Dit zou hoe dan ook vragen van andere groepen oproepen. Ik wil het debat met de sociale partners proberen verder te voeren. Ter voorbereiding hiervan is overleg met de VDAB gepland. Dit overleg moet me een beter zicht op de knelpuntvakken geven.

Het is de bedoeling door middel van een versoepeling van de cumulatieregelgeving een stapje in de richting van de zogenaamde zij-instromers te zetten. De vereiste bekwaamheidsbewijzen voor algemene vakken in het secundair onderwijs zijn specifiek geformuleerd. Het is nodig over een vakspecifiek basisdiploma en over een bewijs van pedagogische bekwaamheid te beschikken. De voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen zijn ruim. Het is nodig over een basisdiploma en over een bewijs van pedagogische bekwaamheid te beschikken. Bij een aanstelling op basis van een voldoende geacht bekwaamheidsbewijs houdt de school rekening met de competenties waarover een leraar beschikt. Die competenties zijn eventueel door middel van ervaringen buiten het onderwijs verworven. Er is geen nood aan een formele erkenning van nuttige ervaring. Dit systeem voorziet nu al in de nodige flexibiliteit. Er zijn geen plannen om de nuttige ervaring in de bekwaamheidsbewijzen voor algemene vakken te formaliseren.

Aangezien sommige bepalingen in de cumulatieregeling remmend werken, heb ik mijn administratie de opdracht gegeven verregaande voorstellen uit te werken. Die voorstellen bestaan uit een versoepeling en een uitbreiding naar andere onderwijsniveaus van de bepalingen in het decreet van 8 juni 2000 en uit een versoepeling en sterke vereenvoudiging van de cumulatieregeling voor loontrekkende en zelfstandige zij-instromers. Op technisch vlak zijn deze voorstellen nu volledig uitgewerkt. We beschikken over een voorstel van decreet en over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering.

Op 9 december 2008 heb ik deze voorstellen aan de onderwijspartners voorgesteld. We hebben toen afgesproken verder overleg te plegen. Dit overleg zal zo spoedig mogelijk worden georganiseerd. Ik kan echter

niet op de uiteindelijke standpunten vooruitlopen. Misschien zullen de sociale partners dit geen goede voorstellen vinden. Dat ik deze voorstellen heb toegelicht, betekent niet dat de sociale partners het ermee eens zijn.

Mevrouw Demeulenaere heeft me tevens gevraagd welke rol ervaringsbewijzen kunnen spelen. Het uitgangspunt met betrekking tot ervaringsbewijzen is dat mensen in de dagelijkse praktijk een beroep leren. Wie vanuit de praktijk van het bedrijfsleven en de industrie in het beroep van leerkracht wil stappen, zal bijgevolg moeten kunnen bewijzen dat hij over de van een leraar verwachte competenties beschikt. Een leraar beschikt over de bij een bepaald leergebied horende competenties, zoals biologie, fotografie, industrieel schilderen of informatica, en over didactische en pedagogische vaardigheden. Dit maakt het gebruik van ervaringsbewijzen voor de aanstelling tot leraar bijzonder complex. We willen hier dan ook goed over nadenken.

Er zijn momenteel andere manieren waarop mensen uit het bedrijfsleven in het lerarenambt kunnen instromen. Die manieren vertonen enige verwantschap met de systematiek van de ervaringsbewijzen. In het hoger onderwijs kunnen verkorte trajecten voor het behalen van het diploma van leraar worden gevolgd. Bepaalde hogeronderwijsinstellingen, zoals het departement Lerarenopleiding van de Katholieke Hogeschool Leuven, bieden kandidaten die al over een diploma van het hoger onderwijs beschikken de mogelijkheid een verkort opleidingsprogramma te volgen. Het gaat om de erkenning van verworven kwalificaties of, indien het om praktijkervaring gaat, om de erkenning van verworven competenties. Dit geldt enkel voor kwalificaties en competenties die relevant zijn voor het functioneren in een lagere school. Het verkorte opleidingsprogramma verschilt van kandidaat tot kandidaat, afhankelijk van het aantal toegekende vrijstellingen. In principe zou een bepaalde kandidaat zelfs voor het hele opleidingsprogramma vrijstellingen kunnen krijgen. Hij zou dan meteen het diploma van leraar verwerven. Dit zullen veeleer uitzonderingen zijn.

Voor de aanstelling tot leraar is een bekwaamheidsbewijs nodig. Dit bewijs kan bestaan uit een basisdiploma, eventueel aangevuld met nuttige ervaring en met een bewijs van pedagogische bekwaamheid. Het lijkt me logisch te onderzoeken of het ervaringsbewijs voor sommige beroepen een rol kan spelen. Die rol zou dan betrekking hebben op bepaalde technische en praktische vakken. We onderzoeken momenteel nog welke beroepen aan welke vakken, ambten of opleidingen kunnen worden gelinkt en welk onderdeel van het bekwaamheidsbewijs door het ervaringsbewijs kan worden ingevuld. Het staat voor mij evenwel vast dat de houder van het ervaringsbewijs ook een bewijs van pedagogische bekwaamheid zal moeten kunnen voorleggen.

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik ben heel benieuwd naar de resultaten van het door hem aangekondigde overleg over de cumulatieregeling.

De minister heeft al vaak verklaard dat meten en weten aan elkaar gelijk zijn. Hij heeft bepaalde cijfers nu niet kunnen geven. Hij heeft moeten toegeven dat ze niet voorhanden zijn. We weten niet welke mensen uit het bedrijfsleven hun huidige job met een job in het onderwijs combineren. Het lijkt me aangewezen dit toch eens na te gaan. Ik denk dat op die manier een en ander zou kunnen worden verduidelijkt. Ik ben ervan overtuigd dat heel wat mensen die mogelijkheid niet benutten. Hieruit zou kunnen blijken dat we, zeker in het licht van de reeds aangekondigde tekorten, in de toekomst in nog grotere mate een beroep op die mensen zullen moeten doen.

Minister Frank Vandenbroucke: Principieel gezien, heeft mevrouw Demeulenaere gelijk. Wat onze statistische kennis betreft, roei ik met de riemen die ik heb. Indien ik over betere riemen zou beschikken, zou ik beter kunnen roeien.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
